

O, sole mio (1912)

Tekst: G. Capurro (Giovanni Capurro 1859-1920)
Melodi: E. di Capua (Eduardo Di Capua 1859-1920)
Oversat af Charles Kjerulf 1858-1919

1.

Hvor skønt, når solen frem af skyen bryder
når efter uvejrnat den atter smiler
og i dens strålebad sig jorden fryder,
hvor skønt, når solen frem af skyen bryder.

*Og dog jeg kender, jeg ved en anden,
en sol der brænder mer hedt endnu!
En sol der mere blænder,
og denne sol, min sol er du!*

2.

Hvor skønt når solen imod aften hælder,
og når som guld dit vindues rude gløder,
mens purpurskyer eventyr fortæller,
hvor skønt, når solen imod aften hælder,

*Og dog jeg kender, jeg ved en anden,
en sol der brænder mer' hedt endnu!
En sol der mere blænder,
og denne sol, min sol er du!*

3.

Men selv når solen helt i hav mon dukke,
og natten slukker brat din rudes stråleild,
jeg sørger ej med savn og dybe sukke,
fordi at solen helt i hav mon dukke

*Og dog jeg kender, jeg ved en anden,
en sol der brænder mer' hedt endnu!
En sol der mere blænder,
og denne sol, min sol er du!*